Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (suurkoda)

17. september 2013 *

Tühistamishagi — Liidu 2011. aasta üldeelarve lõplik vastuvõtmine — Parlamendi presidendi akt, millega lõplik vastuvõtmine on kinnitatud — ELTL artikli 314 lõige 9 — Liidu aastaeelarve kinnitamine parlamendi ja nõukogu poolt — ELTL artikli 314 esimene lõik — Institutsioonidevahelise tasakaalu põhimõte — Volituste andmise põhimõte — Lojaalse koostöö kohustus — Oluliste menetlusnormide järgimine

Kohtuasjas C-77/11,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel 14. veebruaril 2011 esitatud tühistamishagi,

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: G. Maganza ja M. Vitsentzatos,

hageja,

keda toetab:

Hispaania Kuningriik, esindaja: N. Díaz Abad,

menetlusse astuja,

versus

Euroopa Parlament, esindajad: C. Pennera, R. Passos, D. Gauci ja R. Crowe,

kostja,

EUROOPA KOHUS (suurkoda),

koosseisus: president V. Skouris, asepresident K. Lenaerts, kodade presidendid M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, A. Rosas ja M. Berger, kohtunikud E. Levits, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. Toader, J.-J. Kasel (ettekandja), M. Safjan ja D. Šváby,

kohtujurist: Y. Bot,

kohtusekretär: ametnik V. Tourrès,

arvestades kirjalikus menetluses ja 14. mai 2013. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 28. mai 2013. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

otsuse

1 Euroopa Liidu Nõukogu hagiavaldusega on esitatud nõue tühistada Euroopa Parlamendi presidendi 15. detsembri 2010. aasta akt 2011/125/EL, Euratom, millega ta kinnitab, et ELTL artiklis 314 sätestatud menetlus on lõpule viidud ja seega on Euroopa Liidu 2011. aasta üldeelarve lõplikult vastu võetud (ELT 2011, L 68, lk 1, edaspidi „vaidlustatud akt").

Õiguslik raamistik

2 ELL artikli 14 lõikes 1 on sätestatud, et „Euroopa Parlament täidab koos nõukoguga seadusandja ja eelarve kinnitaja ülesandeid […]". Samamoodi on ELL artikli 16 lõikes 1 ette nähtud, et „[n]õukogu täidab koos Euroopa Parlamendiga seadusandja ja eelarve kinnitaja ülesandeid […]".

3 ELTL artikkel 314 määratleb vaheetapid ja tähtajad, mida eelarvemenetluses tuleb järgida. Parlamendil on nüüd kõigi eelarveliste assigneeringute suhtes samasugused volitused nagu nõukogul. Veel enam, nõukogu ei saa eelarvet heaks kiita ilma parlamendi nõusolekuta. Nagu tuleneb ELTL artikli 314 lõikest 7 on parlamendil seevastu võimalus teatud tingimustel, st märkimisväärse häälteenamuse nõudeid järgides, öelda viimane sõna ja lõpetada eelarvemenetlus ilma nõukogu nõusolekuta.

4 ELTL artikli 314 sätetest on käesolevas menetluses asjassepuutuvad eriti selle artikli esimene lõik ja lõige 9.

5 ELTL artikli 314 esimene lõik sätestab, et „[...] parlament ja nõukogu kinnitavad seadusandliku erimenetluse kohaselt liidu aastaeelarve [...]".

6 ELTL artikli 314 lõige 9 näeb ette, et „[k]ui käesolevas artiklis ettenähtud menetlus on lõpule viidud, kuulutab [...] parlamendi president eelarve lõplikult vastuvõetuks".

Vaidluse taust ja vaidlustatud akt

7 Nõukogu tuletas 15. detsembril 2009 parlamendile meelde EL toimimise lepingul põhinevaid nõukogu õigusi eelarvet kinnitava seadusandliku akti kaasotsustajana ja tegi ettepaneku allkirjastada eelarvet kinnitav akt ühiselt koos parlamendi presidendiga.

8 Nõukogu taotlusest hoolimata võttis parlamendi president 17. detsembril 2009 üksi vastu liidu 2010. aasta üldeelarve ja allkirjastas selle.

9 Nõukogu eesistuja saatis 2011. aasta eelarvet puudutava eelarvemenetluse käigus 12. novembril 2010 parlamendi presidendile kirja, milles ta selgitas, et Lissaboni lepingu jõustumise tulemusel peaksid nõukogu eesistuja ja parlamendi president mõlemad liidu aastaeelarvet kinnitavale aktile alla kirjutama, kuna need kaks institutsiooni võtavad selle akti vastu kaasotsustajatena. Kõnealust akti tuleks eristada parlamendi presidendi aktist, millega ELTL artikli 314 lõike 9 kohaselt kuulutatakse eelarve lõplikult vastuvõetuks.

10 Nõukogu võttis 10. detsembril 2010 vastu seisukoha liidu 2011. aasta eelarveprojekti kohta. Ta lisas oma arvamusele parlamendi ja nõukogu otsuse eelnõu liidu 2011. aasta üldeelarve kinnitamise kohta.

11 Parlamendi president teatas 14. detsembri 2010. aasta kirjaga, mille nõukogu sai 17. detsembril 2010, et ta ei saa jagada nõukogu seisukohta, et liidu eelarvet kinnitavale aktile peaksid alla kirjutama parlamendi president ja nõukogu eesistuja.

12 Parlamendi täiskogul 2011. aasta eelarve hääletamise tulemusel tegi nõukogu eesistuja 15. detsembril 2010 avalduse, mille kohaselt „Parlament kiitis […] nõukogu seisukoha 2011. aasta eelarveprojekti kohta heaks muudatusi tegemata. Loomulikult saan ma nõukogu nimel väljendada üksnes rõõmu meie ühise kokkuleppe üle seoses 2011. aasta eelarvega”.

13 Samal päeval saatis nõukogu eesistuja parlamendi presidendile kirja, milles ta väljendas rõõmu parlamendi positiivse hääletustulemuse üle seoses 2011. aasta eelarveprojektiga ning märkis, et EL toimimise lepingus on sätestatud, et eelarve kinnitavad parlament ja nõukogu. Ta saatis kirja lisana parlamendi ja nõukogu otsuse eelnõu liidu 2011. aasta üldeelarve kinnitamise kohta, millele ta oli ise alla kirjutanud ja millele pidi alla kirjutama ka parlamendi president.

14 Ka vaidlustatud akt võeti vastu 15. detsembril 2010. Akti on allkirjastanud ainult parlamendi president ja selle ainus artikkel sätestab: „[ELTL] artiklis 314 sätestatud menetlus on lõpule viidud ning [liidu] 2011. aasta üldeelarve on lõplikult vastu võetud.”

Poolte nõuded ja menetlus Euroopa Kohtus

15 Nõukogu palub Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud akt;

— lugeda liidu 2011. aasta eelarve tagajärjed kehtivaks kuni ajani, mil eelarve kinnitatakse aluslepingutele vastava seadusandliku aktiga;

— mõista kohtukulud välja parlamendilt.

16 Parlament palub Euroopa Kohtul:

— jätta nõukogu hagi rahuldamata ja

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

17 Euroopa Kohtu presidendi 29. juuni 2011. aasta määrusega lubati Hispaania Kuningriigil nõukogu nõuete toetuseks menetlusse astuda.

Hagi

Poolte argumendid

18 Nõukogu väidab oma hagi põhjendades, et Lissaboni leping muutis eelarvemenetlust märkimisväärselt, tehes parlamendist ja nõukogust võrdsed partnerid muu hulgas sellega, et lõpetati kohustuslike ja mittekohustuslike kulude eristamine ja piirati eelarveprojekti arutelu vaid ühe lugemisega kummaski asjaomases institutsioonis.

19 Nõukogu arvates puudutab peamine muudatus ELTL artikli 314 esimest lõiku. Nüüd nõuab see säte koostoimes aluslepingute muude sätetega, et menetluse lõpus võetaks ühiselt vastu seadusandlik akt, millel on kahe asjaomase institutsiooni presidendi või eesistuja allkirjad.

20 Sellest tulenevalt ei rakendata enam Euroopa Ühenduse asutamislepingu alusel kehtinud tava, mille kohaselt parlamendi president üksi kuulutab eelarvemenetluse lõppenuks.

21 Nõukogu esitab oma hagiavaldusega neli väidet. Esimese väite kohaselt puudub liidu aastaeelarvet kinnitav seadusandlik akt, millele on ühiselt allkirjastanud kahe asjaomase institutsiooni president või eesistuja, mistõttu on rikutud ELTL artikleid 288, 289, 296 ja 314. Teise väite kohaselt ei ole järgitud institutsioonidevahelise tasakaalu põhimõtet, mis on ette nähtud ELTL artikliga 314. Kolmanda väite kohaselt on rikutud volituste andmise põhimõtet ja lojaalse koostöö kohustust, mis on sätestatud ELL artikli 13 lõikes 2. Neljas väide, mis on esitatud täiendava võimalusena, käsitleb oluliste menetlusnormide rikkumist.

22 Esiteks leiab nõukogu, et Lissaboni lepingust tulenevat muudatust rakendades tuleb liidu aastaeelarve ja paranduseelarved nüüdsest kinnitada ühise seadusandliku aktiga. Seoses sellega peab nõukogu vananenuks kohtupraktikat, mis põhineb 3. juuli 1986. aasta otsusel kohtuasjas 34/86: nõukogu *vs.* parlament (EKL 1986, lk 2155), eriti selle kohtuotsuse punkti 8, milles Euroopa Kohus selgitas, et just parlamendi president tuvastab ametlikult, et eelarvemenetlus on eelarve lõpliku vastuvõtmisega lõpule viidud, ning annab seega eelarvele siduva õigusjõu nii institutsioonide kui ka liikmeriikide suhtes.

23 Nõukogu arvates tuleneb ELTL artiklist 314 selgelt, et nüüdsest otsustavad parlament ja nõukogu eelarve kinnitamise „seadusandliku erimenetluse kohaselt". Vastavalt ELTL artikli 289 lõikele 3 peab erimenetlus lõppema seadusandliku akti vastuvõtmisega. See akt antakse määruse, direktiivi või isegi otsuse vormis kooskõlas ELTL artikli 288 ja artikli 289 lõikega 2.

24 Peale selle tuletab nõukogu kahele institutsioonile antud võrdsetest volitustest, et antud juhul on tegu erilaadse seadusandliku erimenetlusega, kuna selles on kaks peamist otsustajat.

25 Nõukogu tuletab meelde, et sarnaselt ELTL artiklis 294 sätestatud seadusandliku tavamenetlusega näeb ELTL artikkel 314 liidu aastaeelarve puhul sõnaselgelt ette, et lepituskomitees koostatud ühise teksti kiidavad heaks kaks institutsiooni.

26 Vastavalt ELTL artikli 297 lõike 1 teisele lõigule kirjutab seadusandliku erimenetluse kohaselt vastuvõetud aktidele üldjuhul alla need vastu võtnud institutsiooni president või eesistuja. Kuna liidu aastaeelarve on ühine dokument, peavad lõplikul aktil seega tingimata olema kahe asjaomase institutsiooni presidendi või eesistuja allkirjad.

27 Sellest järeldub, et parlamendi presidendi akt, millega kinnitatakse liidu aastaeelarve lõplik vastuvõtmine, ei saa olla EL toimimise lepingu alusel vastu võetud seadusandlik akt.

28 Teiseks leiab nõukogu, et kui parlamendi president allkirjastas 2011. aasta eelarve üksi, rikkus ta ELTL artikliga 314 uuesti paika pandud institutsioonidevahelist tasakaalu. Teisisõnu tegutses parlamendi president *ultra vires*.

29 Kolmandaks tuletab nõukogu meelde oma püüdlusi leidmaks lahendust, mis oleks mõlemale vastuvõetav. Kuna parlamendi president eiras neid püüdlusi, siis ei täitnud ta lojaalse koostöö kohustust, mis ELL artikli 13 lõike 2 kohaselt peab institutsioonidevahelistes suhetes valitsema.

30 Neljandaks leiab nõukogu, et vaidlustatud akt tuleb tühistada oluliste menetlusnormide rikkumise tõttu. Nõukogu väidab nimelt, et akti andmise ajal puudus kokkulepe küsimuses, millist liiki aktiga tuleb liidu aastaeelarve lõplik vastuvõtmine kinnitada.

31 Igal juhul palub nõukogu Euroopa Kohtul jätta liidu 2011. aasta eelarve tagajärjed jooksvaks aastaks kehtima kooskõlas ELTL artikli 264 teise lõiguga, kuni tuvastatud õigusvastasus on kõrvaldatud.

32 Hispaania Kuningriik toetab nõukogu argumente täielikult.

33 Parlament möönab, et eelarvemenetluses teevad parlament ja nõukogu kokkuleppele jõudmise nimel koostööd. Liidu 2011. aasta eelarve puhul nii tehtigi. Ent erinevalt seadusandlikust tavamenetlusest ei võeta selle koostöö tulemusena lõpuks vastu eraldiseisvat akti määruse, direktiivi või otsuse vormis.

34 Parlament tuletab meelde, et nõukogu möönab ka ise, et kahe asjaomase institutsiooni kokkulepe eelarveprojekti suhtes ei saa üksinda tekitada õiguslikke tagajärgi.

35 Selleks, et eelarve tekitaks siduvaid õiguslikke tagajärgi nii institutsioonidele kui ka liikmesriikidele, peab toimingu sooritama parlamendi president, nagu nähtub ELTL artikli 314 lõikest 9. See toiming on täiendav akt, nagu märkis kohtujurist G. F. Mancini oma ettepanekus eespool viidatud kohtuasjas nõukogu *vs.* parlament.

36 Parlamendi sõnul põhineb tema presidendi akt selle institutsiooni presidendile omasel pädevusel. Selle aluseks on lõppeva eelarvemenetluse õiguspärasuse hindamine. Tegemist on eraldiseisva aktiga, mis ei väljenda parlamendi enamuse seisukohta. Seda võib käsitada kui eelarvemenetluse EL toimimise lepingule vastavuse kontrollimist parlamendi presidendi poolt.

37 Eelnevat arvestades vaidleb parlament vastu nõukogu argumendile, mille kohaselt ELTL artikkel 314 nõuab menetluse lõpuks ühist seadusandlikku akti, et anda liidu aastaeelarvele siduv õigusjõud.

38 Kui Lissaboni lepingu koostajad oleksid tahtnud muuta parlamendi presidendi volitusi menetluse lõpus, ei oleks nad ELTL artikli 314 lõikes 9 säilitanud EÜ artikli 272 lõikega 7 identset sätet.

39 Parlamendi sõnul seisnevad eelarve erisused selles, et tegemist on puhtalt raamatupidamisdokumendiga, mis sisaldab üksnes tulude ja assigneeringute prognoosi, mille kinnitatud kulutustena kasutamise õiguse tekkimiseks on nõutav alusakti vastuvõtmine õigel ajal. Neist erisustest lähtuvalt leiab parlament, et liidu aastaeelarve võetakse vastu *sui generis* menetluses, mis arvestab vajadust vormistada eelarve vastuvõtmine enne aasta lõppu, et vältida „ajutiste kaheteistkümnendike süsteemi".

40 Sellest tulenevalt ei ole EL toimimise lepingus ette nähtud, et eelarve vastuvõtmise aktil on kahe asjaomase institutsiooni presidendi või eesistuja allkirjad.

41 Parlament juhib tähelepanu eelarvemenetluse erisustele seadusandliku tavamenetlusega võrreldes ja vaidlustab teesi, et ühelgi institutsioonil ei ole teise institutsiooni ees õigust öelda viimast sõna juhul, kui projekt tuleb vastu võtta kaasotsustamismenetluses.

42 Seoses sellega osutab parlament ELTL artikli 314 lõike 7 sõnastusele, mis näeb ette olukorra, kus parlamendi president tuvastab, et liidu aastaeelarve on heaks kiidetud, samas kui nõukogu lükkas lepituskomitees toimunud läbirääkimiste tulemusena kokku lepitud ühise teksti tagasi.

43 Parlament on veendunud, et ta on toiminud kooskõlas Euroopa Kohtus toimimise lepingu sätte ja mõttega, ning leiab, et ta ei ole volituste andmise põhimõtet mingil moel rikkunud. Rikkumisega oleks tegu aga juhul, kui ta oleks järginud nõukogu soovi lõpetada eelarvemenetlus seadusandlikule tavamenetlusele omase eraldiseisva seadusandliku akti vastuvõtmisega.

44 Lõpuks lükkab parlament tagasi väite, mille kohaselt ta ei täitnud ELL artikli 13 lõikes 2 sätestatud lojaalse koostöö kohustust sellega, et parlamendi president tegi 14. detsembril 2010, st päev enne 2011. aasta eelarve hääletamist parlamendis, oma seisukoha nõukogule teatavaks.

45 Parlament on veendunud, et ta on ühise teksti koostamisest saadik järginud ELTL artikli 314 lõiget 9, ning lükkab tagasi ka nõukogu poolt talle suunatud kriitika oluliste menetlusnormide väidetava rikkumise kohta.

Euroopa Kohtu hinnang

46 Kõigepealt on vaja meelde tuletada, et liidu eelarve kinnitamise menetlus on reguleeritud ELTL artikli 314 sätetega. ELTL artikli 314 esimene lõik täpsustab, et eelarve kinnitatakse seadusandliku erimenetluse kohaselt.

47 Nõukogu argumendid, millele on rajatud tema kolm esimest väidet, mis võrdsustavad eelarvemenetluse ELTL artiklis 294 ette nähtud seadusandliku tavamenetlusega, tuleb juba eos tagasi lükata. ELTL artikli 314 erinevad sätted kehtestavad liidu eelarve vastuvõtmiseks eelarve erisuste järgi kohandatud seadusandliku erimenetluse, mis lõpetatakse selle artikli lõikes 9 nimetatud aktiga. Viimasena nimetatud sätte alusel, „[k]ui [liidu eelarve kinnitamise] menetlus on lõpule viidud, kuulutab Euroopa Parlamendi president eelarve lõplikult vastuvõetuks".

48 Seejärel tuleb nentida, et vaidlustatud akt on vastu võetud ELTL artikli 314 ja täpsemalt selle artikli lõike 9 alusel.

49 Juba ELTL artikli 314 lõike 9 sõnastusest endast nähtub, et sellel sättel põhinev akt lõpetab liidu eelarve kinnitamise menetluse ja aktile kirjutab alla üksnes parlamendi president.

50 Sellest järeldub, et erinevalt sellest, mida väidavad nõukogu ja Hispaania Kuningriik, ei lõpe ELTL artiklis 314 sätestatud eelarvemenetlus aktiga, millele kirjutavad ühiselt alla parlamendi president ja nõukogu eesistuja. Just ELTL artikli 314 lõike 9 alusel vastu võetud akt, millega parlamendi president pärast menetluse õiguspärasuse kontrolli tuvastab, et eelarve on lõplikult vastu võetud, tähistab liidu eelarve vastuvõtmise menetluse viimast etappi ja annab eelarvele siduva õigusjõu.

51 Euroopa Kohus on ühtlasi selgitanud, et akti, mis põhineb EMÜ asutamislepingu artikli 203 lõikel 7, mis vastab ELTL artikli 314 lõike 9 sõnastusele, võtab esitaks vastu parlamendi president kui selle institutsiooni organ ja seda tuleb järelikult pidada parlamendi aktiks ning teiseks annab see akt eelarvele siduva õigusjõu nii institutsioonide kui ka liikmeriikide suhtes (vt eespool viidatud kohtuotsus nõukogu *vs.* parlament, punkt 8).

52 Nõukogu ja Hispaania Kuningriik väidavad sellegipoolest, et see, et Lissaboni lepinguga lisati säte, mis sisaldub ELTL artikli 314 esimeses lõigus ja mille kohaselt „Euroopa Parlament ja nõukogu kinnitavad seadusandliku erimenetluse kohaselt liidu aastaeelarve", mõjutab neid õiguslikke tagajärgi, mida eespool viidatud kohtuotsus nõukogu *vs.* parlament omistas parlamendi presidendi aktile, millega eelarve kuulutatakse lõplikult vastuvõetuks. Nimetatud sätte alusel tuleks eelarve lõplikult vastu võtta parlamendi ja nõukogu aktiga, millele kirjutavad ühiselt alla nimetatud institutsioonide esimees või eesistuja. ELTL artikli 314 lõike 9 alusel vastu võetud akt on ainult deklaratiivne akt, mille võtab vastu parlamendi president.

53 Nende argumentidega ei saa nõustuda.

54 ELTL artikli 314 esimene lõik, mis sätestab, et parlament ja nõukogu kinnitavad liidu aastaeelarve, tuletab meelde, et vastavalt ELL artikli 14 lõikele 1 ja artikli 16 lõikele 1 täidavad eelarve kinnitaja ülesandeid need kaks institutsiooni koos.

55 ELTL artikli 314 esimeses lõigus on siiski täpsustatud, et eelarve kinnitatakse „vastavalt järgmistele sätetele". Ent ükski ELTL artikli 314 säte ei näe ette, et eelarvemenetluse lõpus võetakse vastu akt, millele kirjutavad ühiselt alla parlamendi president ja nõukogu eesistuja.

56 Niisiis annab liidu eelarvele siduva õigusjõu just parlamendi president kui selle institutsiooni organ aktiga, mis on vastu võetud ELTL artikli 314 lõike 9 alusel sellise menetluse lõpptulemusena, mida iseloomustab parlamendi ja nõukogu ühine tegutsemine (vt eespool viidatud kohtuotsus nõukogu *vs.* parlament, punkt 8).

57 Nõukogu ja Hispaania Kuningriik väidavad veel, et vaidlustatud akt, mis on vastu võetud kooskõlas seadusandliku erimenetlusega, on ebaseaduslik, kuna vastuolus ELTL artikliga 288 ja artikli 289 lõikega 2 ei ole see antud määruse, direktiivi või otsuse vormis.

58 Ka see argument tuleb tagasi lükata.

59 Nii on vaja meelde tuletada, et ELTL artikkel 314 näeb ette seadusandliku erimenetluse, mis on kohandatud, arvestades seda, et eelarve on sisuliselt raamatupidamisdokument, mis sisaldab liidu kõigi tulude ja tehtavate kulude prognoosi teatavaks ajavahemikuks. Pärast seda, kui parlamendi president on kontrollinud, kas menetlus vastab EL toimimise lepingu sätetele, lisatakse see dokument aktile, millega parlamendi president ELTL artikli 314 lõike 9 alusel kuulutab eelarve lõplikult vastuvõetuks.

60 Kuigi akt võetakse ELTL artikli 314 lõike 9 alusel vastu seadusandliku erimenetluse tulemusena, ei anta seda eelarve olemusest tulenevalt seadusandliku akti vormis ELTL artiklis 288 ja artikli 289 lõikes 2 sätestatud kitsamas tähenduses, kuid see on igal juhul vaidlustatav akt ELTL artikli 263 tähenduses, kuna see annab liidu eelarvele siduva õigusjõu.

61 Nõukogu väidab ühtlasi, et vaidlustatud aktiga on rikutud talle ELTL artikli 296 esimese lõiguga antud õigusi. See säte näeb ette, et „[k]ui aluslepingutes ei täpsustata vastuvõetava õigusakti liiki, otsustavad institutsioonid selle igal üksikul juhul, lähtudes kohaldatavast menetlusest ja proportsionaalsuse põhimõttest". Seoses sellega väidab ta, et kuna ELTL artiklis 314 ei ole täpsustatud õigusakti liiki, millega liidu eelarve vastu võetakse, siis oleks parlament pidanud selle nõukoguga kooskõlastama. ELTL artikli 296 esimese lõiguga kehtestatud parameetrid viivad järeldusele, et eelarvet kinnitav akt peab olema akt, millel on kahe asjaomase institutsiooni presidendi või eesistuja allkirjad.

62 Ka selle argumendiga ei saa nõustuda.

63 ELTL artikli 296 esimene lõik ei kuulu ELTL artikliga 314 ette nähtud eelarvemenetluses tegelikult kohaldamisele, kuna viimasena nimetatud artiklis, täpsemalt lõikes 9, on sõnaselgelt ette nähtud, et eelarvemenetlus lõpeb parlamendi akti vastuvõtmisega, millele kirjutab alla selle institutsiooni president.

64 Lisaks väidab nõukogu, et kui parlamendi president jättis vaidlustatud akti vastuvõtmisel täitmata lojaalse koostöö kohustuse, mis peab institutsioonidevahelistes suhetes valitsema. Ta heidab parlamendi presidendile eelkõige ette, et president ei osalenud tema püüdlustes leida aluslepingutega kooskõlas olev lahendus, mis oleks mõlemale vastuvõetav ning arvestaks samal ajal institutsioonide pädevuse ja parlamendi presidendi õigustega. Veel heidab ta parlamendi presidendile ette, et president ei teavitanud nõukogu eesistujat täiskogu istungil eelarve hääletamise päeval ehk 15. detsembril 2010 – hoolimata sellest, et eesistuja oli hääletamisel kohal – oma 14. detsembri 2010. aasta kirja sisust.

65 Ka nende argumentidega ei saa nõustuda.

66 Kohtutoimiku dokumentidest, eeskätt käesoleva kohtuotsuse punktis 12 taasesitatud avaldusest nähtub nimelt selgelt, et parlament ja nõukogu jõudsid 2011. aasta eelarve sisus kokkuleppele. Asjaolu, et kaks institutsiooni olid erineval seisukohal kokkuleppe vormistamise osas, ei takistanud parlamendi presidenti 15. detsembril 2010 kuulutamast, et ELTL artikli 314 alusel algatatud menetlus on lõpule viidud ja liidu 2011. aasta eelarve on lõplikult vastu võetud.

67 Kuna ELTL artikli 314 lõike 9 kohaselt on parlamendi president volitatud vaidlustatud akti üksi allkirjastama, siis küsimust, kas parlamendi president rikkus lojaalse koostöö kohustust, ei teki.

68 Kõigest eelnevast järeldub, et kolm esimest väidet tuleb tagasi lükata.

69 Lõpuks väidavad nõukogu ja Hispaania Kuningriik täiendava võimalusena, et vaidlustatud akt tuleb oluliste menetlusnormide rikkumise tõttu tühistada põhjendusel, et alates hetkest, mil parlamendi president oli teadlik parlamendi ja nõukogu lahkarvamustest eelarve vastuvõtmise akti liigi küsimuses, ei saanud parlamendi president kuulutada 2011. aasta eelarvet puudutavat eelarvemenetlust lõpuleviiduks.

70 Kuna parlament ja nõukogu olid 2011. aasta eelarve sisus 15. detsembril 2010 kokkuleppele jõudnud, võis parlamendi president ikkagi täielikus kooskõlas ELTL artikliga 314 vaidlustatud akti samal päeval vastu võtta.

71 Seega ei saa ka viimase väitega nõustuda.

72 Kõigist eeltoodud kaalutlustest ilmneb, et hagi tuleb jätta rahuldamata.

Kohtukulud

73 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna parlament on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja nõukogu on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista nõukogult. Sama kodukorra artikli 140 lõike 1 kohaselt kannab menetlusse astunud Hispaania Kuningriik oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (suurkoda) otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

3. Jätta Hispaania Kuningriigi kohtukulud tema enda kanda.

Allkirjad